

Základní zásady fonologické transkripce

Zaznamenávání fonologické transkripce – malými písmeny do zkosených závorek: /fonologická transkripce/

Terminální předěl: #; na začátku a na konci výpovědi; vyznačujeme také intonaci klesavou, stoupavou, případně polokadenci

Vnější předěl: +; +jedno+slovo+druhé+slovo+

Vnitřní předěl =; vnitřní předěl zaznamenáváme v případě 1. předložek +nad=bitem+; 2. předpon +nej=jemnější+; 3. složených slov (kompozit) +zemně=třeseňí+; rozkazovací způsob 1. a 2. osoby mn.č. +kup=me+

Ve fonetické transkripci se neobjevují znaky: y, ý, ě, ů; neobjevují se znaky ɱ, ɲ, r, l, ɱ, ɳ.

Neobjevují se ani interpunkční znaménka.

Zůstávají znaky: **z, ž; ou, eu, au**

Pro znělé i neznělé ch jediná značka **x**; pro znělé i neznělé ř také pouze **ř**.

Nezaznamenáváme ráz ani slovní přízvuk.

Zaznamenáváme **intonaci** a **větný přízvuk** (kladený na jádro výpovědi).